

З НОВИМ НАВЧАЛЬНИМ!

УСПІХІВ ВАМ, ДРУЗІ

1 вересня в календарі не виділене. Воно — серед наших трудових днів. Але разом з тим для багатьох воно — не звичайне число місяця. Незвичайне тому, що це перший день осені, а перш за все тому, що в цей день розпочинаються заняття в учбових закладах. Цей день вважається святом. 1 вересня святкуємо День освіти. Школярі одягають святкову форму, всі інші — своє краще вбрання. В цей день села й міста нашої країни майорять квітами й посмішками не тільки тих, хто сидить за шкільну чи студентську лаву, а й всіх, хто дивиться на щасливі обличчя дітей і молоді які крокують вулицями.

Звичайно, найщасливіші ті, хто йде перший раз в перший клас — першокласники; і ті, кого вперше покликає в аудиторію дзвоник вищого учбового закладу — першокурсники.

В цей день майже тисячна армія молоді переступить поріг

університету. Це ті, хто став студентом нашого вузу. Ім, першокурсникам нашим, в цей день буде приділено найбільше уваги.

Юнаки й дівчата нинішнього набору вступили на навчання в знаменний рік — третій вирішальний рік 9-ї п'ятирічки. Це зобов'язує їх бути прикладом, бути попереду всі п'ять років навчання в університеті. Вони мають з перших же днів старанно навчатись, активно включитись в громадську роботу, щоб своїми ділами сприяти виконанню зобов'язань, взятих колективом вузу в третьому вирішальному році дев'ятої п'ятирічки.

Розпочався новий навчальний рік навчання всіх членів колективу, в тому числі й першокурсників — успішно виконати взяті зобов'язання.

Успіхів всім у цій справі!

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМУ ТА КОМПІТЕТУ ЛКСМУ ОДЕСЬКОГО ОРДЕНА ТРУДОВОГО ЧЕРВОНОГО ПРАПORA ДЕРЖАВНОГО УНІВЕРСИТЕТУ імені І. І. МЕЧНИКОВА.

РІК ВИДАННЯ XXXIX

№ 25 (1122)

1 ВЕРЕСНЯ 1973 р.

Ціна 2 коп.

БУДІВЕЛЬНІ ЗАГОНИ — ТРЕТЬОМУ ВИРІШАЛЬНОМУ

Студентські будівельні загони є ефективною формою політичного, трудового і морального виховання молоді. В роботі загонів яскраво проявляється одна з кращих рис нашого студентства — прагнення узяти найактивнішу участь у вирішенні практичних завдань комуністичного будівництва.

В цьому році трудовий семестр особливий, бо він проходить під девізом: «Третьому вирішальному року дев'ятої п'ятирічки — ударну працю студентів».

Студентські будівельні загони нашої країни взяли високе зобов'язання: освоїти в нинішньому трудовому семестрі 1 мільярд карбованців капіталовкладень. Свій гідний внесок у всенародну екароніцію третього вирішального року 9-ї п'ятирічки внесли і білці будівельних загонів нашого університету.

На їхньому трудовому рахунку — 2 чотирирядні корівники, житлові будинки для молодих спеціалістів колгоспів, відремонтовані школи, прокладені автошляхи тощо. Освоєно близько 300 тисяч карбованців капіталовкладень.

З бойовим запалом і комсомольським вогником працювали на будівельних майданчиках орденосної Одеської області студентські будівельні загони нашого університету: «Одесса-73» (командир М. Кичатий), «Горизонт-73» (командир О. Степанов), «Оператор-73» (командир А. Рижов). Трудову вахту на новобудовах Тюменської області гідно ніс і об'єднаний університетський будівельний загін «Чорноморець-73».

Розповіді про ударні діла будзагонівців читайте в наступних номерах.

Нашого полку прибуло.

Фото О. ЛЕВІТА.

ПОДІЇ ЛІТА

У липні в Одесі перебувала делегація муніципалітету Марселя.

Під час відвідування університету гості жваво цікавилися проблемами вищої освіти в нашій країні, учбовою й науковою робо-

тою, відвідали палеонтологічний музей, обчислювальний центр, кафедру фізико-хімії полімерів та колоїдів.

У конференц-залі, на спеціальне засідання вченої ради університету зібралися провідні вчені, представники керівництва та громадських організацій. До гостей звернувся ректор, член-кореспондент АН УРСР, професор О. В. Богатський. Він щиро привітав членів делегації і відзначив, що колектив університету розглядає цей візит, як ще одне свідчення розвитку співробітництва між Францією й СРСР, надає великого значення дружби міст-побратимів. Ми впевнені, говорить ректор, що справи й надалі підуть добре. Зустрічі у Парижі керівників двох держав сприяли зміцненню співробітництва між двома країнами в усіх галузях. І логічним продовженням дружніх зв'язків двох міст-побратимів було б укладення договору про дружбу між університетами.

Ці слова вчена рада й гості зустріли оплесками.

Мер Марселя месьє Гастон Деффер у слові-відповіді сказав, що для нього й членів делегації є великою честю бути прийнятими в університеті й брати участь у засіданні вченої ради. У Франції знають, яку роль відіграє університет у житті міста. Радянська влада велику увагу приділяє розвитку вищої освіти.

Від себе і від імені керівництва міста месьє Гастон Деффер го-

ворить, що він вносить урочисту пропозицію влаштувати побратимство між університетами Одеси та Марселя. Французькі студенти будуть щасливі запросити до себе юнаків та дівчат Одеси. А викладачі із задоволенням зустрінуться з радянськими викладачами.

Наше майбутнє — дружба між південними воротами наших країн, каже месьє Гастон Деффер. Він проголошує здравницю на честь радянсько-французької дружби.

Перед від'їздом гостей кореспондент «ЗНК» попросив мера Марселя поділитися своїми враженнями про відвідання вузу. Месьє Гастон Деффер відповів, що на нього справили велике враження і сам університет, і музей, і обчислювальний центр. Вразила молодість викладачів та атмосфера роботи й працелюбності, яка панує в університеті. Сподобався і ректор — розумна, високоосвічена, культурна людина. Ми зрозуміли, відзначив мер, що радянські люди і вчені університету ставляться до нас з відкритим серцем. У Радянському Союзі молоді має право самостійно обирати спеціальність. Це дуже важливо для розвитку нації. Хотілося б, щоб між університетами Одеси та Марселя був укладений договір про побратимство і всебічне співробітництво. Це сприятиме розвитку дружніх відносин між народами. Мер міста Марселя побажав студентству університету, викладачам колективу великих успіхів.

НАШЕ МАЙБУТНЄ — ДРУЖБА

Мер Марселя месьє Гастон Деффер виступає в конференц-залі університету на вченій раді. Фото О. ЛЕВІТА.

САМОВІДДАНА

ПРАЦЯ,

СУМЛІННЕ

СТАВЛЕННЯ

ДО ЗАНЯТЬ —

ВИСОКИЙ ОBOB'ЯЗОК

КОЖНОГО

У ВИРІШАЛЬНОМУ

РОЦІ П'ЯТИРІЧКИ.

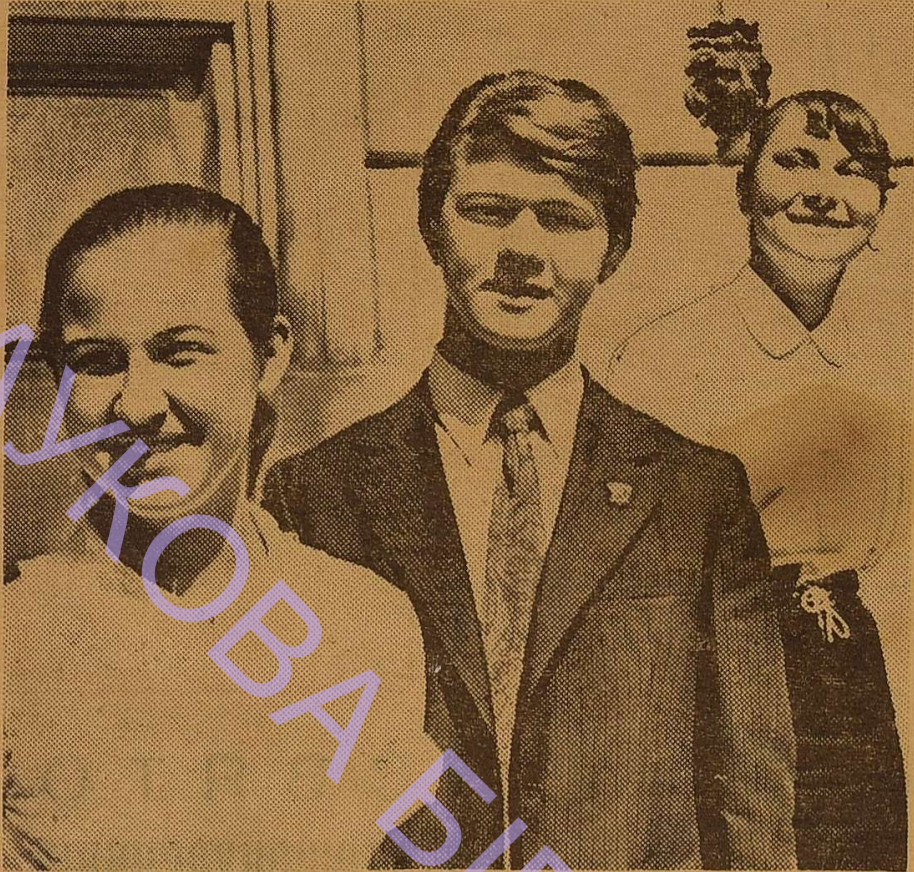
СВЯТО ПЕРШОКУРСНИКІВ

Вчора великий актовий зал повновили наймолодші — повповнення нашого університету, ті, хто прийшов вчитися до нас у третьому вирішальному році п'ятирічки. Ще не стихли хвилювання після вступних іспитів та зарахування. І ось перше найрадісніше свято — посвята у студенти. Урочисту зустріч — перший акт великого свята першокурсників — відкрив секретар парткому університету доцент Л. Х. Капустяня.

Під склепінням великого актового залу звучав студентський гімн «Гаудеамус». Новопритулу студентську молодь в університетських стінах щиро привітали ректор університету, професор О. В. Богатський, декани факультетів. І по традиції їм сказав напутне слово сам видатний вчений, ім'я якого носить університет — І. І. Мечников. Представникам повповнення вручено символічний студентський білет, як свідчення належності до сім'ї студентства, і ключ знань. Першокурсники виголосили клятву бути гідними традицій свого вузу.

Свято продовжується. Докладніше про нього в наступному номері газети.

БУДЬТЕ ГІДНОЮ ЗМІНОЮ СТУДЕНТСЬКИЙ ПОРІГ

Десять років навчалися в одному класі Успенської середньої школи Саратського району, Одеської області однофамільниці Любов та Ніна Катюшеви. Любов до історії привела їх до університету. Разом з Ігорем Ковалем вони стали студентами істфаку.

З дитинства захоплюється математикою випусниця шістдесят сьомої середньої школи м. Одеси Лариса Косьяненко. Її мрія здійснилася — вона студентка мехмату.

ПРАЦЮВАЛА ЗА ПЛАНОМ

Ще на початку дев'ятого класу я вирішила стати вчителем. Однак, недостатньо тільки мріяти про яку-небудь професію, треба працювати над собою, готувати себе до майбутніх випробувань, для оволодіння нею. Тому ще 15 листопада, одночасно з навчанням у десятому класі, я почала готуватися для вступу в вуз по програмі. Легко мені давалася математика, тому що в нашій Міжліманській школі працює чудовий учитель-математик — Юхим Ананійович Косий, який віддавав нам, учням, всі свої знання, всю свою душу, умів пояснити так, що

навіть слабкі учні розуміли.

При підготовці допомогло й те, що в школі весь час працював факультативний гурток і щотижня проводилися консультації з математики.

Хоч підготовка моя проходила сумлінно, головним недоліком її був низький темп роботи. Тому я і вирішила піти на шестимісячні підготовчі курси, на яких повторила б суть всіх предметів, а потім, літом, вчила б їх детально, знаючи головне. Таким був мій план, так він і виконувався.

На курсах, що дуже важливо, розв'язувалися задачі й приклади

у великій кількості, що в майбутньому допомогло при складанні іспитів на атестат зрілості й при складанні вступних екзаменів у вуз. В цілому при підготовці до екзаменів ніяких особливих труднощів не було, хоч часто доводилося недосипати, як під час шкільних, так і перед вступними. Однак, в житті без труднощів не буває. Щоб домогтися своєї мети доведеться ще не раз недоспати, інколи й обмежувати свої бажання.

Л. БУЗІНА, студентка I курсу мехмату.

стіни. Кожен з нас, прийшовши сюди, мріяв про те, що він буде займатись цією цікавою наукою. Про це мріяла і я. Зараз відчуваю велику радість від того, що мої мрії здійснилися.

Н. ХОМЕНКО, студентка I курсу хімфаку.

Працювали у хімічних лабораторіях своїх шкіл Галина Петрожицька та Андрій Вільшанський. Але в лабораторії хімфаку вони починають себе в новій якості — студентами хімічного факультету.

Його переступають з трепетом. Навіть ті, хто уже твердо переконаний в тому, що може вважати себе студентом, а інше — почути про зарахування із вуст самого ректора. Та чи мало що може статися там, всередині, в конференц-залі, де засідає приймальна комісія разом з представниками громадських організацій університету.

А всередині — ділова, можливо, часом з першого погляду формальна обстановка. Уважно вивчаються діла, прочитуються характеристики, ще раз прискіпливо проглядаються екзаменаційні листки, всі документи. Бо тут помилятися не можна. За кожним ділом — людина, яка йде на зміну студентства, університетська зміна. Все повинно бути об'єктивно, максимально вивірено.

— Чому Ви обрали саме цей факультет? — запитує ректор, член-кореспондент АН УРСР, професор О. В. Богатський. Це запитання задається частіше всіх інших. Питання не для форми чи зайвої цікавості.

— Тому, що ще в школі мріяв бути фізиком (хіміком, біологом і т. д.).

Звичайно, будучи він чи вона в іншій обстановці, відповідь могла б бути ґрунтовнішою. А перед приймальною комісією, «на килимі», багато хто розгублюється. Але потім, прийшовши в себе, відповідають упевнено, переконано.

Шлях у конференц-зал, на зарахування, у всіх був досить складним. І справа не тільки в строгості екзаменаторів, хвилюваннях перед екзаменами. Їм передували довгі й серйозні роздуми про майбутнє життя, мрії про великі звершення, які чекають попереду, надії.

Охоче вірили в їх щирість, віриш, що вибір зроблений не випадково, а значить, буде і добра віддача.

Один за одним переступають «страшний» поріг абітурієнти. Схвилювані, розчервонілі, вони спочатку навіть не розуміють, коли їх поздоровляють. Очманіло дивляться широко розкритими очима, не можуть відразу осмислити перехід у нову якість.

Цікаво, що під час зарахування на факультет РГФ виникла дуже важка ситуація з «напівпрохідним» балом. «Напівпрохідний» означає, що із числа всіх, які набрали рівну кількість балів, потрібно вибрати декілька гідних. Тут комісії довелося добре попрацювати. В такому випадку враховуються похвальні грамоти з предметів, з яких складалася іспити. А якщо і похвальні грамоти не зможуть внести ясність, якщо виявляється декілька рівних претендентів?..

Знов і знов комісія вголос читає правила зарахування, шукає той єдино вірний і об'єктивний критерій, який дозволить безпомилково й об'єктивно вибрати, справедливо вирішити, кому ж бути студентом. І ніяких таємниць. Коли вирішувалося це важливе питання з факультетом РГФ, всіх претендентів запросили в конференц-зал і в їх присутності обговорювали кандидатури. Тут вони дуже добре зрозуміли значення слова «конкурс».

Але викликають у конференц-зал не всіх. Хтось залишається за його межами — ті, хто не зміг «дотягнути» ні до прохідного, ні до напівпрохідного балу. Їм пропонують підготуватися краще в майбутньому році й вступати знов. Звичайно, не всім це подобається, не всі розуміють, що приймальна комісія керується суворо правилами прийому у вузи. Виникають інколи непорозуміння. Один молодий хлопець на зарахуванні заявив прямо, що він — здібний. Члени комісії всміхнулись, а ректор попросив, коли той вийшов, зробити перерву на дві-три хвилини, щоб він зміг проінформувати про один оригінальний випадок, який стався на прийомі в його кабінеті.

Жінка принесла із собою список заслуг її сина. Вона вимагала, щоб ректор уважно ознайомився з ним і переконався таким чином, що її чадо безумовно гідне бути студентом. Інакше багато втратить університет й держава. Що з того, що він гірше всіх склав екзамен? — Він гідніший тих, хто склав краще.

Під час розмови у кабінет вві-

вався (так, ввірвався) той, про кого так натхненно говорила мати. — Йди, — сказав він матері. — А Ви її не слухайте. — Звернувся він до ректора.

Він випровадив матір і продовжував розмову уже сам. З його слів виходило, що він не просто талановитий, він — геніальний. Він би міг бути геніальним музикантом, якби не залишив оркестр, у нього уже зараз є великі заслуги перед суспільством (права, не підтвержені документально), великої надії на наукові відкриття. І т. д. в тому ж дусі.

Звичайно, ректор відповів, що нічим допомогти в такому випадку не може, нехай він доведе свою геніальність відмінними оцінками на вступних іспитах. Тоді буде смисл продовжувати розмову. Рівно через рік. А поки...

Ні, звичайно, батькам часом не вистачає почуття такта й міри, скромності, коли мова йде про перспективу для їх сина чи дочки залишитися за межами вузу. Це сприймається як трагедія. Мимоволі виникає питання: неже не можна розсудити, ще раз вивчити правила прийому, у всьому самостійно розібратись?

Приймальна комісія не керується симпатіями й батьківськими надіями на геніальне майбутнє дітей. Вона в такому випадку підходить формально, дотримуючись правил, пунктів параграфів.

Тільки подібний «формалізм» (звичайно, з урахуванням деяких факторів — характеристик, здібності до деяких наук) допомагає знайти об'єктивне рішення важких питань при зарахуванні.

Часто засідання приймальної комісії затягується допізна. Але ніхто із членів комісії не нарікає, немає бажання швидше закінчити з ділом. Засідають рівно стільки, скільки потрібно, щоб познайомитися з усіма особисто, вивчити діла, все вивірити. Помилки тут не допускається.

А на вулиці тим часом юрляться батьки. Вони хвилюються не менше абітурієнтів, стійко вистояють години перед університетськими дверима...

А. КУЗЬМІН.

І конкуренти, і друзі

Сьогодні перед широко розчиненими дверима я ознала хвилювання, до якого неможливо звикнути. Точно так билось серце при першій зустрічі з університетом... з нашим університетом. В голозі паморочиться: все ще не віриться, що я і мої друзі по факультету вже вправі це сказати.

Мені здається, щоб зрозуміти до кінця почуття людини в такі хвилини, потрібно обов'язково самому вистояти довгі черги в коридорах, де навіть повітря пахне книгами; посидіти у Великій хімічній аудиторії, де ми писали твір і де дивляться на тебе з портретів серйозні й святкові обличчя учених. Під їх спокійним поглядом стає навіть незручно за хвилювання, з яким слідкуєш за рукою екзаменатора, що розрізує заповітний конверт; побачити радості й невдачі

товаришів, бігти з вдалого екзамену й відчувати в собі велике бажання обняти руками Землю й піднести її ближче до Сонця; і... помітити лише через кілька зупинок, що сіла не в свій тролейбус.

І ось зараз уже все позаду. Боротьба була дуже пертурбо. В ній є свої переможці й переможені. Але що саме мені запам'яталось із мого абітурієнтського життя — це той незвичайний оптимізм, який панував у наших рядах, і щире хвилювання один за одного.

«Я — студент» — це сказав собі кожен першокурсник, вчорашній абітурієнт, після зарахування, а деякі — навіть вголос!

Н. ЗАХАРЧЕНКО, студентка I курсу факультету РГФ.

Відмінний настрій у Володимира Кирилова. Він витримав нелегкий конкурс на французькому відділенні факультету РГФ.

Фото для сторінки підготував О. ЛЕВІТ.

НАКАЗОМ РЕКТОРА

Наприкінці минулого навчального року на VIII районному огляді-конкурсі були відзначені наукові керівники студентських наукових товариств, студенти, учасники огляду-конкурсу студентських наукових робіт та викладачі, керівники наукових студентських робіт.

За активну роботу в справі організації діяльності студентських наукових товариств, високий науковий рівень робіт, поданих на VIII огляд-конкурс студентських наукових робіт вузів Центрального району наказом ректора оголошено подяку науковим керівникам факультету наукових товариств: Розанову А. Я., професору, науковому керівнику НСТ ОДУ; Чухрїю П. Г., доценту, науковому керівнику НСТ істфаку; Нуделю М. А., професору, науковому керівнику НСТ юрфаку; Руденко В. Ф., доценту, науковому керівнику НСТ фізфаку; Богдановій Г. О., доценту, науковому керівнику НСТ факультету РГФ; Демидову К. К., доценту, науковому керівнику НСТ фізфаку; Білоусовій О. М., доценту, науковому керівнику НСТ хімфаку; Варбанцю П. Д., доценту, науковому керівнику НСТ мехмату; Карпову А. М., старшому викладачеві, науковому керівнику НСТ біофаку; Гоголеву М. Т., професору, науковому керівнику НСТ геолого-географічного факультету.

Оголошено подяку також науковим керівникам студентських наукових робіт, удостоєних на конкурсі I премії: Костюку В. М., доктору філософських наук (кафедра філософії); Чемересюку Г. Г., доценту фізфаку; Чумаченко Т. К., доценту хімфаку; Якубовській Л. М., інженеру проблемної лабораторії психотропних препаратів; Попову Г. Я., професору механіко-математичного факультету; Пазюку Л. І., доценту геолого-географічного факультету; Голубцовій М. В., доценту біофаку; Норкіну К. А., старшому викладачеві фізфаку; Фашенко В. В., професору філфаку; Шуговій Н. І., доценту кафедри політехномії; Корсакову А. К., професору факультету РГФ; Червоному Ю. С., доценту юрфаку; Романюку В. Н., доценту кафедри наукового комунізму; Аппатову С. Й., доценту істфаку; Раковському М. Ю., професору істфаку.

Оголошено подяку також 155 студентам, учасникам конкурсу.

НАСУЩНЕ ПИТАННЯ

Підготовка корпусів, лабораторій, аудиторій до нового навчального року — одне з насущних питань, що хвилює колектив університету. Йй зараз приділяється велика увага. Свідченням цьому є засідання ректорату від 8 серпня, на якому крім ряду інших питань розглядалось і питання про заходи, що проводяться по забезпеченню готовності університету до нового навчального року.

Доповідь зробив проректор по адмінгоспчастині тов. Король М. М., який зупинився на питанні ремонту, що має закінчитись до 1 вересня. Як повідомив тов. Король М. М., головний корпус, корпуси хімічного, історичного факультетів будуть відремонтовані своєчасно, а корпуси інших факультетів (філологічного, факультету РГФ, аудиторії та лабораторії біологічного) мали стати до ладу числа 21—22 серпня.

Гірше идуть справи з корпусом, що на Радянській Армії, 24, де розміщені бібліотеки університету. В намічений термін ремонт там не закінчено. Як зазначив доповідач, завдяки заходам, накресленим ректоратом і парткомом, практично ремонтники повинні були піти з цього корпусу числа 21—23 серпня.

Ряд інших робіт (пофарбування гуртожитку № 1, роботи в гаражі, в корпусі фізвиховання, буфетах на деяких факультетах: філологічному, біологічному, в головному корпусі) закінчено, а в приміщеннях інших факультетів завершені в зазначений термін.

Закінчується ремонт в ідальнях. Як же підготувались до зустрічі своїх мешканців гуртожитки? На це питання проректор відповів, що ремонт йшов на цих ділянках роботи незадовільно, правда, зараз робиться все, щоб виправити становище.

З даного питання засідання ректорату виступили: помічники проректора по АГЧ Осадчий Є. Г. та Жучков М. М., начальник будгруппи Мамалига В. П., секретар парткому Калустьян Л. Х., проректор по учбовій частині Поліщук Д. І., декан філологічного факультету Дузь І. М., директор студентської бібліотеки Бозіна В. О. ректор університету Богатський О. В.

Т. Осадчий Є., Жучков М., працівники АГЧ говорили про те, що заважає своєчасно виконати заплановані роботи. Це — відсутність матеріалів (крейди, фарби і т. д.), а тов. Мамалига В. висловив уточнення до доповіді проректора

Король М. М. з приводу виконання деяких робіт та ремонтних заходів, а також вказав, що заважає злагодженій роботі будгруппи.

Тов. Калустьян Л. Х. у своєму виступі відзначив, що у всіх відставаннях, невиконаннях і недоліках винуваті керівники АГЧ, які втратили почуття відповідальності. Зараз, коли залишилось небагато часу, треба мобілізувати всі сили, щоб корпуси своєчасно вступили до ладу.

Проректор по учбовій роботі тов. Поліщук Д. І. сказав, що певна робота в приміщенні по Радянській Армії, 24 проводилась, але на доробки потребується ще чимало часу. Тому зовсім незрозуміло, як тов. Король М. М. міг в розпал ремонтних робіт надати відпустку тов. Чорному.

Про потребу правильно організувати роботу АГЧ говорив виступаючий тов. Серєда Т. О., а декан філфаку тов. Дузь І. М. вказав на недоробки в корпусі факультету.

Ректор університету тов. Богатський О. В. піддав критиці роботу АГЧ і особисто проректора тов. Король М. М., вказавши, що головним недоліком в діяльності АГЧ є втрата почуття відповідальності працівниками АГЧ. Саме через їх безвідповідальність так затягнуто строки закінчення ремонту. Хотілось би вірити, що всіх цих термінів, про які говорилось у доповіді, господарники дотримуються і ремонтні роботи будуть вчасно завершені.

Ректорат прийняв постанову, в якій вказав на те, що працівники АГЧ повинні докласти максимум зусиль і якісно виконати всі роботи до 1 вересня.

Відповідальність за закінчення всіх робіт покладається на тов. Король М. М. Університет має своєчасно й організовано розпочати новий навчальний рік — в цьому наше спільне завдання.

У стінах університету можна зустріти юнаків і дівчат з різних куточків нашої Батьківщини.

На фото: Тетяна Путра (місто Уральск, Казахська РСР) та Олександр Городецький (м. Жданов). Вони зараховані на фізичний факультет.

СПРОБУЮ СВОЇ СИЛИ

Це було давно... В п'ятому класі. У неділю, вранці, по радіо читали уривок із книги про М. Кюрі. Мимоволі заслухалась, і біографія М. Кюрі мене дуже зацікавила. До цього я не читала про великих точних наук, і взагалі не захоплювалась ними. Любила літературу, історію, мріяла стати юристом. Та після передачі все змінилось. З якоюсь особливою увагою стала слухати вчителів фізики, хімії, математики, відчувала, що одержую насолоду, займаючись цими предметами. Марія Кюрі стала моїм ідеалом в житті. Я

перечитала багато книг про цього видатного фізика. Яка велика сила волі, мужність, залізна витримка, сталений характер у цієї жінки! Ні, таким може стати не кожен.

Ідеал завжди наслідують, мріють бути схожими на нього. Саме тому обрала фізичний факультет. Я чимало читала книг з фізики, старалася зрозуміти, чому саме фізика стала покликанням Марії Кюрі. І я зрозуміла. Мабуть, немає більш закономірної, природної, серйозної науки, ніж фізика. Вважаю, що жодна грамотна лю-

дина не стане заперечувати мені. По своїй цікавості фізика не поступається жодній науці. Адже це наука про життя, вона пояснює все, що нас оточує, всі явища прояву життя. І ось, мріючи серйозно зайнятися цією наукою, я і вступила на фізичний факультет. Мрію спробувати свої сили в науковій роботі. Що буде надалі, не можу передбачити. Тільки своєму ідеалу змінювати не буду. Це я точно знаю.

Т. КУРУЧ,
студентка 1 курсу фізфаку.

Нове поповнення прибуло й на філфак. Ці дівчата зараховані на відділення російської мови та літератури. Зліва направо: Олена Воробей, Надія Рибаченко та Олександра Бершадська.

ЦІКАВА НАУКА

Ось я уже студентка біологічного факультету Одеського університету. Тепер буду навчатися, про що й мріяла. Після закінчення університету хочу бути мікробіологом. Чому саме подобається ця спеціальність? В деякій мірі з нею я вже знайома. Мікробіологію вивчала в медучилищі, яке закінчила два роки тому. Найбільше вона мені сподобалась, коли практично зіткнулася з мікробіологічними дослідженнями, само-

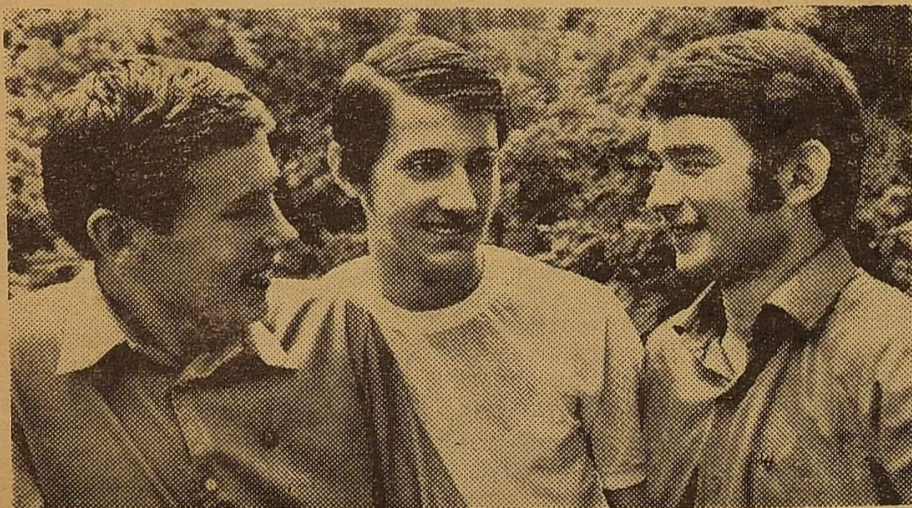
стійно їх робила. Як цікаво пізнавати той невідомий для людського ока світ, який бачиш з допомогою мікроскопа!

Скільки сил, часу витратили учені-дослідники і все-таки відкрили багато збудників хвороб людини, рослин, тварин. Наприклад, скільки сили волі треба було Роберту Коху для того, щоб стільки років працювати у своїй невеликій лабораторії, ні на крок не відступати після невдач, а ще з

більшою енергією братися за роботу, шукати нові методи дослідження і врешті перемогти.

Я не шкодую, що вступила на біологічний факультет. Біологія — дуже цікава наука. Впевнена, що під час навчання візьму для себе чимало нового. Хочу не стояти на місці, а шукати весь час нове, залишити після себе щось корисне для людства.

Г. ГІДЖЕЛИЦЬКА,
студентка 1 курсу біофаку.

БУДУ ВЧИТЕЛЕМ

Після дев'яти класів я пішла працювати й навчалась у вечірній школі. Важко було вчитися й працювати, та все-таки з хорошими показниками закінчила школу. Ще до закінчення школи твердо вирішила вступати на геолого-географічний факультет університету.

Мені здається, що географія — це один з найцікавіших предметів. На уроках географії розповідають дітям чимало нового й цікавого про нашу неосянжу Батьківщину, про наш чудовий народ. Цікаво дізнатись, як живуть люди інших країн, про великих, ві-

домих мандрівників й мореплавців. А як люблять діти екскурсії й походи!

Зараз, коли вступила до університету ще раз переконалась в тому, що тільки наполегливістю можна прийти до поставленої тобою мети. Назавжди залишиться в пам'яті цей літній день, коли мене зараховали до університету. І хоч день був похмурий, він буде здаватися мені найяснішим.

З. ГЕВЕЛЬ,
студентка 1 курсу геолого-географічного факультету.

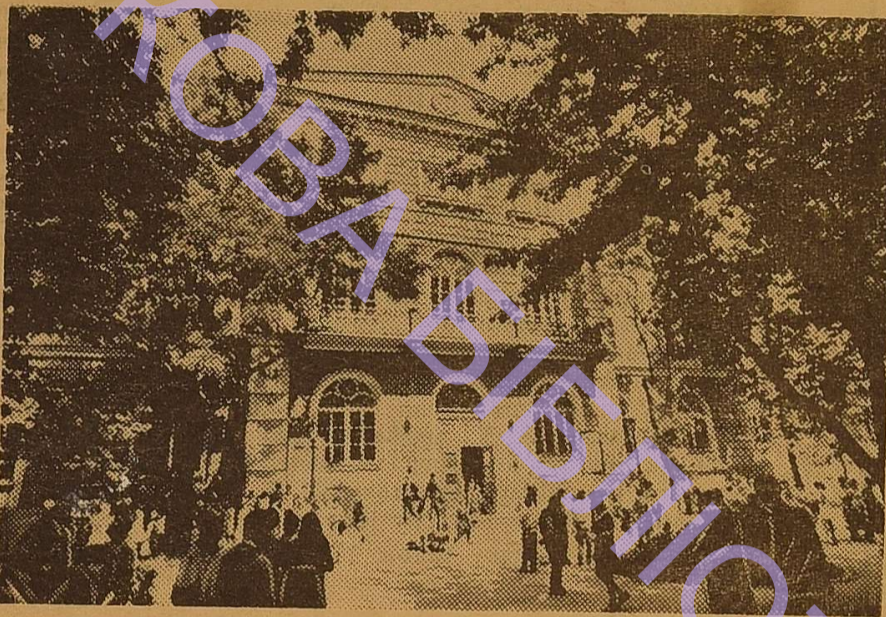
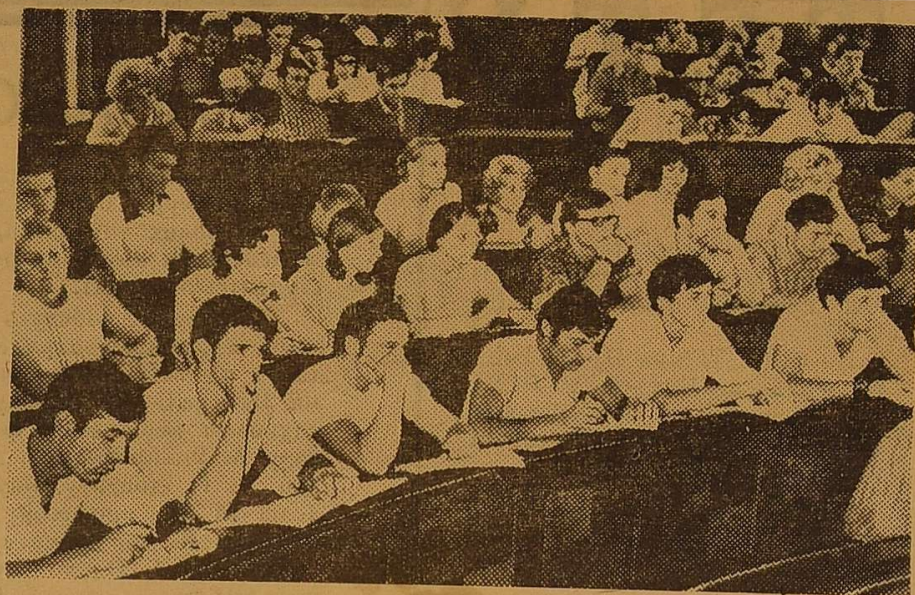

Вчорашній абітурієнт Сергій Корченко з гордістю називає себе студентом юрфаку.

Серпнева

страда

Іспити
для
абітурієнтів
і... батьків

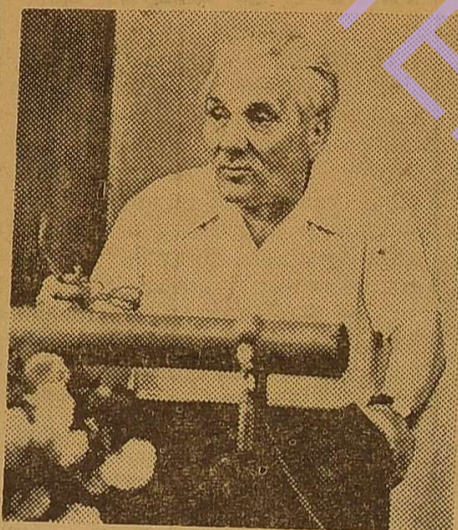

В серпневі дні
наш фотокореспондент
побував
на вступних іспитах
з російської та української
мови й літератури
у абітурієнтів юрфаку,
яким було
особливо жарко.
Їх почуття
розділяли
й болітники.

Чорноморський заповідник розширюється

У Чорноморському заповіднику щорічно на практиці й екскурсіях бувають великі групи студентів Одеського університету. Їм буде цікаво дізнатись про те, що в цьому році Чорноморський заповідник розширився. На підставі рішення уряду Української РСР Чорноморському заповіднику передаються для розширення в Одеській області частини Дунайських плавнів площею 3.158 гектарів і частина акваторії Чорного моря площею 4.600 гектарів. У Херсонській області передаються Кінські острови — 27 гектарів, територія Ягорлицької затоки — 818 гектарів і мілководна частина акваторії Тендрівської затоки — 36.626 гектарів. Передбачається розширення орнітологічних, гідробіологічних, зоогеографічних та інших досліджень.

О. ЦИТРОН,
випускник університету.
м. Херсон.

Турбота про біосферу набирає в наші дні особливої гостроти. В цьому році за рішенням ООН вперше в історії планети відзначається День охорони оточуючого середовища.

Влітку в Москві відбувся і перший в історії Всесоюзний симпозиум з біофізичних аспектів забруднення біосфери. На симпозиумі були представлені роботи ряду науково-дослідних інститутів й університетів країни. Сюди прибули вчені різних спеціальностей: бі-

Взяли участь одесити

ологи, токсикологи, біофізики, математики, медики, в тому числі й педіатри.

В симпозиумі взяли участь й одеські вчені з медичного, інженерно-будівельного інститутів й університету (член кореспондент АН УРСР, професор В. П. Тульчинська).

Головні питання, що були представлені в доповідях вчених, можна поділити на дві групи. Це — теоретичні аспекти впливу забруднення на водні й наземні екосистеми і — біофізичні показники впливу забруднення на рослини, тваринні організми й людину.

Головою симпозиуму був завідувач кафедри біофізики МДУ, доктор біологічних наук, професор Борис Михайлович Тарусов, у минулому випускник університету.

Н. ЮРГЕЛАЙТИС.

На фото — виступає професор Б. М. Тарусов.
Фото Д. СОРОКІНА.

ПОДІЇ ЛІТА

Меридіан дружби

«Все флаги в гости к нам» — таким гаслом зустрівач інтернаціональний табір «Маяк» студентів-іноземців з різних вузів України. І дійсно, тут велична ромашка — символ X Всесвітнього фестивалю молоді й студентів — набула досить конкретного сенсу: у таборі відпочивали представники чотирьох континентів.

Цю інтернаціональну сім'ю, що зібралася на березі Чорного моря в Одесі, з'єднували не тільки студентські справи, але й розуміння тієї великої відповідальності, що покладається в наш час на молодь.

Студенти-іноземці, серед яких були й студенти з нашого університету, дуже цікаво й корисно провели відпочинок. Вони брали участь у семінарах, диспутах, концертах художньої самодіяльності, знайомилися з Одесою й визначними місцями міста-героя. Особливо теплі стосунки склалися у студентів-іноземців з піонерами республіканського табору «Молода гвардія».

Про одну з поїздок у гості до піонерів розповідаємо сьогодні.

ЯКБИ Я БУВ ЧАРІВНИКОМ...

Кожен з нас у дитинстві замислювався над питанням: «Щоб я зробив, якби був чарівником?» Аж це прекрасна можливість — мати в своєму розпорядженні всемогутчу силу.

Піонери й комсомольці республіканського табору «Молода гвардія», яким запропонували написати твір на тему: «Якби я був чарівником...» були одностайні в тому, щоб зробити усіх людей щасливими, щоб назавжди зникло зло, щоб завше на нашій планеті був мир.

Студенти-іноземці, які відпочивали у таборі «Маяк», приїхали до своїх молодших друзів і взяли участь у вечорі дружби. Гості познайомилися з творами школярів. Зміст робіт викликав у них палке схвалення.

Вони, очевидно, згадали своє дитинство, і жадання чарівної, всемогутньої сили, здатної перетворити світ в ім'я добра, в ім'я щастя всіх людей на землі. Гості захопилися віршами про міста, що виростуть аж до сонця. У всіх виник протест проти жорстокої експлуатації дітей та підлітків в країнах капіталу, про яку розповів інформаційний пост «Дзвін».

Природно й щиро виступали гості. Вони палко й переконливо говорили про необхідність частіше зустрічатися, краще пізнавати один одного, разом боротися за мир і демократію, про великий вклад, який внісла Батьківщина Жовтня, Політбюро ЦК КПРС і Генеральний секретар ЦК КПРС тов. Л. І. Брежнев у справу зміцнення миру.

Про перемогу героїчного вет-

намського народу й успіхи перших днів мирної праці розповідав представник ДРВ Нгуен Тхань Лунь. Довго аплодували аспіранту Мухаммеду Шаріфу з Арабської Республіки Єгипет, голові інтернаціонального клубу «Молода гвардія» з Народної Республіки Болгарії. Левкот Сароджа з Непала розповів про передову молодь своєї країни, для якої прикладом мужності є безсмертний подвиг героїв «Молодої гвардії». Бурхливо вітали кубинця Херардо Гарсія. Уважно слухали Маттіаса Кекка з НДР, який говорив про завдання і будні Спілки вільної німецької молоді.

Де збирається молодь, там завжди пісні й музика. Великий успіх мав дует сопілки й гітари у виконанні Раджі з Непала і Бердта з НДР. Юні глядачі відпустили їх з естради лише тоді, коли на гітарі тріснула струна...

А потім була прогулянка по таборі, знайомство з життям піонерів, невимушені бесіди над морем.

Поверталися пізно. Автобус мчав вечірніми вулицями міста. Співали «Підмосковні вечори», потім «Черемшину», «Червону руту», «Русское поле»...

Хтось згадав про твори дітей з «Молодої гвардії». Знову захотілось разом з дітьми помріяти про чарівну силу. Перебравши один одного, ділилися дитячими спогадами, мріями. І раптом пролунав упевнений голос:

— А чарівна сила є. Я знаю твердо. Це ми з вами, наша дружба.

Автобус відповів овацією.

К. СЕРГЄВ.

ТОБІ, ПЕРШОКУРСНИК

НАША НАУКОВА

Наукова бібліотека нашого університету заснована в 1817 році, як бібліотека Одеського (Рішельєвського) ліцею — першого вищого навчального закладу на півдні Росії. Після перетворення ліцею в 1865 році в Новоросійський (Одеський) університет ліцейська бібліотека ввійшла до складу університету як «фундаментальна» бібліотека (на відміну від студентської).

В період передачі бібліотеки університету в її фондах налічувалось близько 30000 томів книг. Тепер книжкові фонди наукової бібліотеки нашого університету сягають 2029 435 одиниць.

Наукова бібліотека провадить книгообмінні операції з 130 установами Радянського Союзу, 73 установами зарубіжних країн, з них з 56 установами соціалістичних країн і 17 — капіталістичних.

За свою 156-річну історію бібліотека регулярно збирала і ретельно зберігала комплекти періодичних видань, яких налічується

тепер понад мільйон одиниць.

В радянський час фонди наукової бібліотеки університету поповнилися рядом книжкових зібрань, систематично підібраних за певними циклами наук. Дуже цінним вкладом є особисті бібліотеки місцевих учених, які влилися в фонди бібліотеки. Насамперед, треба відзначити бібліотеку професора-історика Є. М. Щепкіна, в якій була зібрана література з історії багатьма європейськими мовами (шведською, датською, голландською та іншими).

У 1919 році в Одесі втілювати в життя програму в галузі освіти почав створений при губвиконкомі відділ народної освіти на чолі з професором Є. М. Щепкіним. Активний учасник будівництва нового, радянського ладу на півдні України, Євген Миколайович був призначений комісаром освіти. У 1919 році він вступив до лав Комуністичної партії.

В умовах вузу питання протипожежної безпеки набувають особливого значення. З недавніх повідомлень преси («Вечерня Одеса») читачі дізналися, якої шкоди може завдати вогонь, якщо не поважати й не виконувати правил протипожежної безпеки. Однак, чимало ще є керівників і в університеті, які нехтують елементарними нормами безпеки, розпорядженнями й наказами.

Ще у 1969 році у № 18 газета звертала увагу на порушення встановлених правил. І кожного року після чергової перевірки знов йде мова про порушення. Минулого року оштрафовані головний енергетик, начальник відділу постачання, попереджений проректор по АГЧ.

При перевірці в травні протипожежного стану будівель і приміщень університету виявлено чимало порушень правил пожежної безпеки.

У приміщенні обчислювального центру, де встановлено дорогоцінне обладнання, а також в палеонтологічному музеї до цього часу не встановлена автоматична пожежна сигналізація, як це вимагається згідно наказу Держбуду СРСР і відомчих розпоряджень.

На горіщних приміщеннях го-

Протипожежній безпеці — увагу

ловного навчального й хімічного корпусів електродвигуни системи вентиляції вентиліації з ремінною передачею відкритого виконання не замінені на двигуни закритого, що неприпустимо за протипожежними нормами. Тому пожежна частина змушена була заборонити експлуатувати указані установки.

Електрики, проводячі роботи на горіщних приміщеннях, допускають прокладку тимчасової електропроводки, електроламп в окремих місцях без захисних скляних ковпаків.

Фотолaboratorії в палеонтологічному музеї, НДІ фізики, редакції газети споруджені із матеріалів, що горять.

Під маршами східців в головному навчовому корпусі, на факультеті РГФ, гуртожитку № 1 кладові не ліквідовані. На госпдворі по вулиці Щепкіна, № 12 напроти вікон й матеріального складу складено матеріали, які горять, порожню дерев'яну тару, стружку і т. д.

Не можна миритися з тим, що в гуртожитках, де проживають студенти, допущено самовільне

прокладання електропроводки з порушенням протипожежних правил, а також використання побутових електронагрівальних приладів.

В гуртожитках й навчових корпусах не вивішено текст правил протипожежної безпеки й плану евакуації людей на випадок пожежі.

Всі ці факти порушення правил пожежної безпеки повинні насторожити осіб, які відповідають за цю ділянку роботи, і в першу чергу проректора по АГЧ, старшого енергетика, інженера-будівельника й комендантів гуртожитків. Пройшов чималий час після перевірки, але й досі майже нічого не зроблено. Це викликає тривогу.

Треба поживити діяльність добровільних пожежних дружин і пожежно-технічної комісії. І в найближчі строки домогтися ліквідації протипожежних порушень.

А. КОНЄВ,
старший інспектор СВПЧ-4
Центрального району м. Одеси.